

vergadering **C280 – LEE41**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 27 juni 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het Europees Erfgoedlabel - 1726 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de ondersteuning voor intergemeentelijke archeologische diensten en intergemeentelijke onroerenderfgoeddiensten - 2034 (2011-2012)	6

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het Europees Erfgoedlabel - 1726 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, enkele jaren geleden deed de Europese Commissie een voorstel om een Europees Erfgoedlabel in te stellen voor de hele Europese Unie. Het voorstel bouwt voort op een intergouvernementeel project uit 2006 waarbij zeventien lidstaten betrokken waren, waaronder België.

Op basis van de eerdere regeling hebben 64 sites het Europees Erfgoedlabel ontvangen. Daarbij zijn ook 4 Belgische sites, namelijk het Paleis van de Prinsbisschoppen in Luik, het Pottenbakkerijmuseum in Raeren, de archeologische site van Ennemy en de archeologische site van Coudenberg. Het zijn toevallig of niet toevallig vier plaatsen die ik zelf al heb bezocht in een recent of verder verleden. Die plaatsen verdienen dat label absoluut en hebben een zeer grote Europese uitstraling en betekenis.

Het label is bedoeld om de waarde en de zichtbaarheid te verhogen van de sites die in de geschiedenis en bij de totstandkoming van de Europese Unie een sleutelrol hebben gespeeld. Het moet de Europese burgers meer inzicht geven in de totstandbrenging van Europa en in hun gemeenschappelijk maar toch verscheiden culturele erfgoed. Het Europees Erfgoedlabel wil op deze manier Europa ook dichterbij de burgers brengen. Het is me opgevallen dat de vier sites in België ook telkens het resultaat zijn van internationale en interculturele kruisbestuiving.

De nieuwe regeling, uitgewerkt door de Europese Commissie, bestaat erin dat alle lidstaten maximaal twee sites per jaar kunnen voordragen voor toekenning van het label. Een jury van onafhankelijke deskundigen beoordeelt de voordrachten en selecteert per jaar per land een site. De sites die onder de intergouvernementele regeling het label ontvingen, zullen opnieuw beoordeeld worden volgens de nieuwe criteria.

Minister, uw collega en minister van Cultuur volgde binnen de Raad van de Europese Cultuurministers de totstandkoming van de nieuwe regeling op. Volgens de beleidsbrief 2011-2012 worden in de loop van 2012 de voorbereidende werkzaamheden voor de invoering van een nieuw Europees Erfgoedlabel voortgezet.

Minister, wat is de stand van zaken bij het invoeren van het Europees Erfgoedlabel? Welke stappen werden al gezet? Wat moet er nog gebeuren voor de introductie van het label een feit is? In welk tijdpad is voorzien?

Hoe zal de Vlaamse Gemeenschap de selectie van sites die daar mogelijk voor in aanmerking komen, organiseren? Bestaat er een lijst van sites die zouden kunnen worden voorgedragen?

De voordracht van de sites gebeurt per lidstaat. Zijn er al afspraken gemaakt met de Franse en Duitstalige Gemeenschap? Zo ja, wat houden die in?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Dit is een heel pertinente vraag. Mijn enige zorg is dat erfgoed hier niet alleen in de onroerende betekenis zou worden gehanteerd, maar ook wordt afgestemd op het immaterieel en cultureel erfgoed. Minister, hoe meent Vlaanderen dit integraal aan te pakken? Hoe kan dat worden georganiseerd? Is daartoe al in overleg voorzien? Ik uit deze zorg om te vermijden dat twee sporen los van elkaar zouden worden gereden. Wanneer we het hebben over een archeologisch museum, dan gaat dat over cultureel erfgoed. De objecten zijn van nature onroerend. De integratie ligt voor de hand. Ik blijf het alleen heel erg

betreuren, minister, dat destijds het vakdomein van persoonsgebonden naar grondgebonden is verschoven. We kunnen de geschiedenis echter niet terugdraaien.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het Europese Erfgoedlabel werd een feit met de beslissing van het Europese Parlement en van de Raad van 16 november 2011. Het label wil de aandacht vestigen op sites die getuigen van de geschiedenis en ontwikkeling van de Europese Unie. Ik lees in de ‘Definitions’ uit het Official Journal of the European Union: “‘Sites’ means monuments, natural, underwater, archaeological, industrial or urban sites, cultural landscapes, places of remembrance, cultural goods and objects and intangible heritage associated with a place, including contemporary heritage.”

Dit is de Europese beslissing. Het gaat hier niet over een evenement. Het kan ook niet gaan over een schilderij, een roerend goed. Alles wat in deze brede context plaatsgerelateerd is, kan wel.

De nadruk ligt vooral op de symboolwaarde van de sites voor Europa, de toegankelijkheid, vooral voor jongeren van de sites en het uitwisselen van goede praktijken tussen de sites.

De Europese Commissie coördineert deze actie en is eind 2011, begin 2012 gestart met alle voorbereidingen. Deelname aan dit initiatief gebeurt op vrijwillige basis. De Europese Commissie heeft de lidstaten dan ook gevraagd hun eventuele deelname te bevestigen. Op 29 februari 2012 hadden 21 lidstaten hun participatie bevestigd, waaronder ook België.

De samenstelling van de Europese jury zou momenteel ongeveer afgerond zijn. Deze jury staat onder de verantwoordelijkheid van de Europese Commissie en bestaat uit dertien onafhankelijke experts. De Raad, de lidstaten dus, hebben al vier leden aangeduid voor drie jaar. Ook de experts aangeduid door de Europese Commissie zijn gekend. Bij deze laatste is mevrouw Bénédicte Selfslagh, voormalig secretaris-generaal van ICOMOS (International Council of Monuments and Sites). Zij is een Vlaamse die in Parijs woont en werkt.

De commissie heeft aan alle lidstaten gevraagd om een nationale coördinator binnen hun administratie aan te duiden. Deze nationale coördinator staat in direct contact met de Europese Commissie en zal alle praktische informatie over de selectie- en monitoringprocedures in de betrokken lidstaat verspreiden, de aanvraagformulieren van de voorgeselecteerde sites tijdig aan de commissie bezorgen, de monitoringrapporten aan de commissie bezorgen enzovoort.

Tijdens een overleg tussen de betrokken gewesten en gemeenschappen in België werd beslist om deze taak van nationaal coördinator toe te vertrouwen aan de Belgische woordvoerder in de Raadswerkgroep Cultuur. Dat is afwisselend, voor telkens een periode van zes maanden, iemand van de Franse Gemeenschap en iemand van de Vlaamse Gemeenschap. Op die manier is er continuïteit en doorstroming van informatie.

De selectie van deze sites zal op twee niveaus gebeuren. De lidstaten staan in voor de voorselectie van de nieuwe sites. Elke lidstaat mag om de twee jaar, en dus niet zoals u stelt ieder jaar, maximaal twee sites voorselecteren.

De jaren 2013 en 2014 zijn overgangsjaren. Landen die al sites genomineerd hadden onder de vorige regeling, komen aan de beurt. In 2013 kunnen de lidstaten die niet hadden deelgenomen aan het intergouvernementele initiatief, nieuwe sites voordragen. In 2014 komen de landen die wel al sites genomineerd hadden, zoals België, aan de beurt. België kan dan tegen 1 maart 2014 uitzonderlijk vier sites voordragen in plaats van de gebruikelijke twee.

Alle betrokken gemeenschappen en gewesten van België zijn het eens om de vier al gelabelde sites opnieuw voor te dragen. De vier sites, namelijk het Prinsbisschoppelijk Paleis van Luik, de keramiek van Raeren, het voormalig Paleis van Coudenberg en het erfgoeddorp Ename, werden al uitgenodigd voor een eerste overleg en kennismaking op 8 februari 2012.

In de volgende periode is gepland om op geregelde tijdstippen overleg te organiseren om de sites maximaal voor te bereiden op de Europese selectie. Het agentschap Onroerend Erfgoed zal het erfgoeddorp Ename hierin begeleiden. Vanaf 2015 gaat de gewone procedure van start en kunnen alle deelnemende landen maximum twee sites voordragen.

De selectie gebeurt in twee stappen en de lidstaten staan in voor de voorselectie. Momenteel wordt er op ambtelijk niveau gewerkt aan een intra-Belgische regeling voor deze voorselectie. De Vlaamse overheid – de agentschappen Kunsten en Erfgoed en Onroerend Erfgoed – zit samen aan tafel met het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap om een efficiënt en werkbaar systeem uit te werken. Omdat er in de praktijk niet minder dan zeven bevoegde overheden betrokken zijn – ook de federale overheid die bevoegd is voor restmateries in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad – is het uitwerken van een beurtsysteem veel te ingewikkeld en zou het voor heel wat dubbelwerk zorgen binnen de verschillende administraties. Daarnaast zouden Vlaamse erfgoedsites in dat geval maar om de acht jaar kunnen meedingen. De expertise binnen de administratie om sites te ondersteunen in een kandidatuur zou op die manier onvoldoende opgebouwd kunnen worden.

Momenteel wordt gedacht aan het organiseren van een overkoepelende jury voor alle betrokken deelstaten. Een intra-Belgische werkgroep zou dan het reglement opstellen en bepalen hoe de jury eruit zal zien.

Via het werken met een overkoepelende jury willen we dat de kwaliteit van de sites en de kansen om het Europees label te halen, primeren boven het rigide systeem van het beurtelings voordragen van een site. Daarbij wordt vertrokken van de Europese criteria. Alle gewesten en gemeenschappen staan achter dit denkspoor.

De voorkeur gaat uit naar het uitbesteden van de voorselectie aan een neutrale en onafhankelijke entiteit. Dat kan een bestaande of nieuw op te richten instelling zijn. Een onafhankelijke jury, met mogelijk ook buitenlandse experts, wordt aangesteld en oordeelt op basis van objectieve criteria welke sites elke twee jaar voorgeselecteerd worden. Nadien begeleidt de bevoegde erfgoedinstantie van de betrokken deelstaat, wellicht in samenwerking met die neutrale vzw, de site verder om het dossier op Europees niveau zo sterk mogelijk te maken.

Op 13 juni 2012 zaten de ambtenaren van de verschillende deelstaten samen om deze regeling verder concreet te maken. Daarbij waren de vragen hoe de neutrale vzw wordt geselecteerd, wie in aanmerking komt, wat het profiel is van de jury, wat de taken zijn van de neutrale vzw enzovoort.

Op 13 juni is voorgesteld om de organisatie van de voorselectie in handen van de bestaande intra-Belgische werkgroep te laten. Deze werkgroep zal niet alleen samen het reglement en de oproep opstellen, maar ook de jury samenstellen en de praktische organisatie van de preselectie op zich nemen. Deze werkwijze wordt in de loop van volgende maanden op punt gesteld. Zo is op 28 augustus een volgend overleg van de intra-Belgische werkgroep gepland over het reglement, de samenstelling van de jury en de oproep. Het zijn dus de erfgoedsites die zelf kandideren. Uiteraard zal de oproep ruim en tijdig verspreid worden.

De invoering van dit label heeft beperkte financiële implicaties voor de Vlaamse overheid. De lidstaten worden niet verplicht om extra subsidiëring te geven. De lidstaten dragen enkel de kosten van de organisatie van de voorselectie, het opstellen van de monitoringsrapporten en het aanduiden van de nationale coördinator. Er is nog geen verdeelsleutel voor de kosten van de voorselectie afgesproken. Dit zal deel uitmaken van het overleg dat tussen de verschillende betrokkenen in de loop van de volgende maanden zal worden gehouden.

De kosten voor het opstellen van het monitoringsrapport zijn ten laste van de betrokken deelstaat waaronder de genomineerde site valt. Dit zal in het geval van de site Ename gebeuren binnen de reguliere internationale werking van het agentschap Onroerend Erfgoed. Dat gaat in wezen over het presteren van een aantal werkuren.

De gelabelde sites krijgen ook geen automatische financiële steun van de Europese Unie, maar het label kan wel belangrijke deuren openen. Ze kunnen projecten indienen bij de bestaande fondsen. Daarnaast worden ze opgenomen in de communicatieacties van de Europese Commissie over het erfgoedlabel. Ze kunnen ook deelnemen aan een jaarlijkse conferentie waar ze kunnen netwerken en ervaringen uitwisselen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Er is blijkbaar al heel wat gebeurd, maar er moet ook nog veel gebeuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de ondersteuning voor intergemeentelijke archeologische diensten en intergemeentelijke onroerend-erfgoeddiensten - 2034 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, collega's, er zijn intussen zeven intergemeentelijke archeologische diensten (IAD's) erkend. Ze vinden hun decretale basis in het decreet Intergemeentelijke Samenwerking van 2001. Daarnaast hebt u bij wijze van proefproject intergemeentelijke onroerenderfgoeddiensten, de zogenaamde IOED's erkend. Dat is een goede ontwikkeling, we hebben die ook altijd gesteund wegens de wijze waarop archeologie en erfgoed lokaal ontwikkeld worden. U hebt zelf verregaande plannen en u hebt in uw voorontwerp van decreet reeds geformuleerd dat u heel sterk rekt op de lokale partner.

Die lokale partner moet daartoe voldoende uitgerust zijn. Tot nu zijn het enkel een aantal iets grotere steden die het op eigen kracht kunnen. Intergemeentelijke samenwerking is absoluut noodzakelijk om die belangrijke pijler van ons onroerenderfgoedbeleid te kunnen ontwikkelen. Dat geldt zeker voor archeologie, maar volgens mij moet het ook kunnen voor de bredere erfgoedsector. Kleinere gemeenten hebben niet de knowhow, noch de financiële draagkracht in huis om zelfstandig een eigen onroerenderfgoedbeleid op te zetten. De projectsubsidies vanuit uw begroting zorgen ervoor dat er ook in kleinere gemeenten meer aandacht komt voor het onroerend erfgoed. Daarenboven wordt er ook terreinkennis en lokaal gebonden ervaring opgedaan. Heel vaak kunnen de eigen diensten van het agentschap en het departement een beroep doen op lokale terreinkennis.

De projectwerking zorgt echter ook voor een aantal uitdagingen en knelpunten. Een van die elementen is dat het statuut van de medewerkers in veel gevallen precair is, waardoor waardevolle ervaring niet altijd binnen de organisatie kan worden gehouden. Er is ook het probleem van de uitbetaling van de subsidies. Men zegt mij dat ze wat langer op zich laten wachten, dat er openstaande facturen zijn en betaalachterstand. Dan is men minder bezig met archeologie en erfgoedzorg dan met de financiële rompslomp die rond die kleine organisaties ontstaat.

We hebben het gevoel dat een iets betere organisatorische regeling een aantal van deze neveneffecten zou kunnen voorkomen. Dit is dus een constructieve vraag om uitleg om te zien hoe de problemen in de toekomst wat opgelost kunnen worden.

Daarnaast wil ik u ook vragen hoe het zit met de evaluatie van de IOED's die als proefproject zijn gestart. Los van archeologie moeten ook monumentenzorg in de brede zin en landschapszorg meegenomen kunnen worden in de lokale pijler van ons Vlaams erfgoedbeleid.

Minister, vandaar mijn heel concrete vragen. Wanneer zal er een decretale basis komen? Misschien kan er net als in andere sectoren die jaarlijks wachten op de subsidiebeslissingen geopteerd worden voor een strategie op iets langere termijn. Welke maatregelen overweegt u om op korte of middellange termijn het voortbestaan en de optimale werking van de IAD's en IOED's te waarborgen? Wanneer kunnen we de evaluatie verwachten van de twee proefprojecten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Sauwens, laat me meteen zeggen dat ik uw bekommernissen deel. Het gaat over relatief kleine projecten die naar mijn aanvoelen vrij veel administratieve rompslomp met zich meebrengen en waarvan de uitbetalingsprocedure te lang duurt. Ik kan aannemen dat dit tot problemen kan leiden op het lokale vlak. Ik kom daar straks op terug.

Ik werk op twee sporen. We moeten de procedures op zich kunnen versnellen en verkorten. Ik zal een aantal voorbeelden geven van zaken waaraan de administratie momenteel werkt. Ik wil ook werk maken van een langere erkenningsprocedure zodat we niet telkens opnieuw met dit gegeven zitten. Er moeten andere evaluatiemanieren zijn, het is ook een zaak van vertrouwen geven en weten wie goed bezig is en wie niet.

Ik ben niet van plan om de bestaande decreten nu nog aan te passen; ik wil de decretale verankering opnemen in het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet. We hebben al een hele weg afgelegd. De Raad van State heeft opgemerkt dat het advies van de Minaraad nog gevraagd diende te worden, en dat is ondertussen gebeurd. Ik heb de bedoeling om tegelijk met de definitieve goedkeuring van het decreet, aan de regering de contouren van het uitvoeringsbesluit voor te leggen. Dat is zo afgesproken. De administratie werkt er nu aan om een aantal zaken ook uit te kunnen werken zodat we er tegelijkertijd mee vooruit kunnen.

In verband met het dossier zelf heb ik een overzicht gekregen van de administratie over de stappen die moeten worden doorlopen voor de dossiers van de IAD's en de IOED's. Eerst is er op het einde van het kalenderjaar het ontvangen van de afsprakennota's van de organisaties. Zij stellen daarin voor op welke afspraken ze wensen in te zetten en op welke manier.

In januari van het daaropvolgende jaar beoordeelt Onroerend Erfgoed ze. Er worden resultaatsverbintenissen opgemaakt waarbij Onroerend Erfgoed zijn akkoord geeft. De IAD's en de IOED's moeten die goedkeuren. Het blijkt dat de raden van bestuur niet altijd direct bijeenkomen. We stellen vast dat er soms pas na twee maanden een nieuwe raad van bestuur is. Dan komt het moment van de ondertekening van de resultaatsverbintenissen door de betrokken organisaties en door de administratie. Die resultaatsverbintenissen worden dan gebruikt om het ontwerp van ministerieel besluit op te maken.

Dan gaat het dossier naar de Inspectie van Financiën (IF). U kent de procedure. In 2012 werden ze in twee sessies gegroepeerd doorgestuurd naar IF: de eerste groep al op 10 april, de tweede groep op 24 mei. Er komt een ontwerp van ministerieel besluit. Het dossier wordt aan IF bezorgd voor advies. Indien er opmerkingen zijn, worden die uiteraard verwerkt. Als het nodig is, moet het ministerieel besluit opnieuw naar IF.

Na ontvangst van het positief advies wordt het voorgelegd aan de minister. Daarna gaat het naar de vastleggingsambtenaar en na de vastlegging wordt de eerste schijf van de schuldvordering vrijgemaakt en geordonnanceerd. Na ontvangst en controle van de nodige stavingsstukken, het rapport over het register van uitgebrachte adviezen, en de schuldvordering voor de tweede schijf, wordt het tweede voorschot geordonnanceerd. Na ontvangst en controle van de nodige stavingsstukken, dat zijn het jaarrapport en het financieel rapport met de loonstaten, en de schuldvordering van het saldo, eind februari van het volgende jaar, wordt het saldo geordonnanceerd. In 2012 gebeurde dit in maart en april omdat de stukken niet eerder binnen waren.

Zoals u merkt, is het uitbetalen van zowel de eerste, de tweede als de laatste schijf afhankelijk van een heel aantal externe stappen. De administratie onderzoekt een aantal manieren om de hele procedure vlotter te laten verlopen. Het gaat over het vroeger ontvangen van de afsprakennota's, zodat de resultaatsverbintenissen eerder tot stand kunnen komen. Het gaat over een vroegere ontvangst van getekende resultaatsverbintenissen zodat het dossier vlugger kan worden opgestart met het oog op het eerste voorschot. Als we dat in het najaar kunnen voorbereiden, kan er op zich al voor die procedure een winst van een paar maanden gerealiseerd worden voor de uitbetaling van de eerste schijf. Het gaat over de vroegere ontvangst van volledige dossiers, het jaarrapport en vooral de financiële gegevens zoals de loonstaten, waaruit duidelijk de kosten van de door onroerend erfgoed gesubsidieerde werknemers blijken. Er dient nog afgetoetst te worden hoeveel winst dit kan opleveren. Het financieel verslag kan natuurlijk pas opgesteld worden na afronding van het jaar en moet op zijn beurt nog goedgekeurd worden door de raad van bestuur.

Ik heb wel al beslist om de IOED's en IAD's meer ruimte te geven, door de drie schijven te veranderen van 40/40/20 procent in een eerste schijf van 50 procent, dan 30 procent en dan een saldo van 20 procent. Dit wordt dit jaar al doorgevoerd.

Er zijn dus twee sporen. De administratie wil de procedure zo veel mogelijk samendrukken. En we gaan de schijven ook veranderen. Het is nodig om daarover met de intergemeentelijke diensten te overleggen zodat ze zich kunnen vinden in de nieuwe procedure. Ze moeten zeggen wat haalbaar is en wat niet. Hierover is nu volop overleg bezig tussen de administratie en de intergemeentelijke diensten.

Zoals ik al zei, wil ik in uitvoering van het decreet werken met een langer lopende erkenning, bijvoorbeeld voor de hele gemeentelijke bestuursperiode. Eventueel doen we een tussentijdse evaluatie zodat alles vlotter kan verlopen, een beetje in de lijn van de andere hervormingen die we doorvoeren, ook rond de beleids- en beheerscyclus (BBC) en zo, waarbij we zeggen dat er niet meer elk jaar plannen en rapporten moeten zijn, maar een erkenning voor de hele periode. De intergemeentelijke diensten die opgericht worden, doen dat vanuit de wil om iets te doen, vanuit voluntarisme. Ze moeten niet de hele tijd gecontroleerd worden of ze wel uitvoering geven aan wat ze vrijwillig op zich genomen hebben. Natuurlijk zal er op de ene of de andere manier een tussentijdse evaluatie moeten gebeuren. Daardoor moet ook de hele procedure van betaling op een snellere manier kunnen gebeuren.

In 2009, nog onder mijn voorganger, de heer Van Mechelen, is uitvoering gegeven aan het beleidsinitiatief om het instrument van de intergemeentelijke samenwerking, dat enkel voor de discipline archeologie bestond, uit te breiden naar de discipline van het bouwkundig erfgoed. Er is een oproep verstuurd, maar er zijn toen slechts twee kandidaatstellingen binnengekomen, een eerste van de Zuid-Oost-Limburgse Archeologische Dienst (ZOLAD) en een tweede van de Archeologische Dienst Antwerpse Kempen (AdaK). Met AdaK is het niet doorgegaan, AdaK stelde zelf een aantal voorwaarden die niet beantwoordden aan de vereisten. Alleen ZOLAD kon worden geselecteerd voor de uitvoering van het proefproject.

Aangezien er een nieuw beleidsplan moest worden opgemaakt door ZOLAD en ook de statuten veranderd dienden te worden, is dit proefproject van start gegaan in het kalenderjaar 2010. De evaluatie van dit proefproject is verwerkt in het evaluatieverslag van ZOLAD+ voor het werkingsjaar 2010. Daarom heeft mijn administratie er om redenen van efficiëntie voor gekozen om geen apart evaluatieverslag op te laten maken. Het evaluatieverslag op zich gaf voldoende informatie: het jaarverslag dat gemaakt werd over het werkingsjaar 2010 door ZOLAD+. Die evaluatie was positief, er was dus geen achterstand.

Zoals u weet, is er sindsdien een tweede intergemeentelijke dienst, TERF, die de beide werkingen rond archeologie en rond bouwkundig erfgoed, op zich heeft genomen en hiervoor ook jaarlijks wordt gesubsidieerd.

Daarenboven voerde de administratie in 2010 een evaluatie uit van de werking van de IAD's vanaf het begin tot en met 2009. Uit deze evaluatie bleek het belang van de werking van de IAD's ten gunste van het lokale draagvlak. Ik wil, zoals ik al zei, verder gaan met het ondersteunen van die initiatieven. Ik vind het lokaal draagvlak daarin bijzonder belangrijk. Beide werden positief geëvalueerd. De lessen zijn dat we moeten streven naar erkenningen voor de hele periode, wellicht met een overlapping van het eerstkomende jaar. We moeten dit in de praktijk uitwerken en ervoor zorgen dat er geen cesuur ontstaat na de verkiezingen. De administratie zal – maar dit moet ook afgetoetst worden met de intergemeentelijke diensten – de procedure zo veel mogelijk samendrukken. We moeten de schijven op een andere manier uitbetalen zodat er wat meer comfort is in de thesaurie.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is absoluut geruststellend. Ik wil er nog op wijzen dat uw antwoord en de volgende uitvoeringsstappen heel belangrijk zijn omdat we toch wel in een cruciale fase zitten. Er is immers een soort groeiend ongenoegen in het werkveld over de impact van de archeologische verplichtingen in een aantal bouwdoSSIERS. Een aantal collega-burgemeesters hebben daar forse uitspraken over gedaan. Het moment is ook cruciaal, want in oktober-november zullen de bestuursakkoorden voor de volgende zes jaar gesloten worden. Het is niet goed dat er dan onzekerheid bestaat over de financiering, over de data van uitbetaling. Als er dan wat morrend volk aan de deur staat dat zegt dat er geen geld meer is om de wedden van april en mei te betalen, zoals de realiteit vandaag, dan zou het wel eens kunnen zijn dat men beslist om ervan af te stappen, om er niet aan te beginnen omdat men weet dat men de financiële last zal dragen.

U weet dat de uitdaging heel groot zal zijn. Het zou goed zijn om hierover te communiceren, en u kunt dat vanuit de beide hoedanigheden doen, om de gemeenten aan te sporen om met een stuk geruststelling voor de toekomst net wel in de intergemeentelijke projecten te stappen. In die zin is het eerste jaar van de legislatuur, en de maanden net voordien, heel belangrijk.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal uw suggestie meenemen en onderzoeken wat er eventueel kan gebeuren. In elk geval wil ik nu al het vertrouwenwekkend signaal geven dat we werken aan de hervorming van meer rechtszekerheid, een langere periode, een verkorting van de termijnen en meer comfort in de schijven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■